

ZIJ VECHT
VOOR ALLES
HIJ VECHT
VOOR HAAR

DE
REBELSE
HEKS

KRISTEN
CICCARELLI

Kristen Ciccarelli

De rebelse heks

Crimson Moth-serie – deel 2

Vertaling Sanne Hillemans

Uitgeverij Zomer & Keuning

ISBN 9789020558388
ISBN e-book 9789020558395
ISBN audiobook 9789020558401
NUR 334

© 2025 Uitgeverij Zomer & Keuning
Postbus 13288, 3507 LG Utrecht
Copyright © 2025 Kristen Ciccarelli
Oorspronkelijk gepubliceerd in het Engels onder de titel *Rebel Witch*
door Wednesday Books, New York, Verenigde Staten.
Deze uitgave kwam tot stand dankzij bemiddeling van Mo Literary
Services, Amsterdam.

Vertaling Sanne Hillemans
Omslagontwerp Toby James/HarperCollinsPublishers Ltd
Omslagafbeeldingen Shutterstock.com
Omslagontwerp Nederlandse editie Villa Grafica

www.kristenciccarelli.com
www.zomerenkeuning.nl

Alle rechten voorbehouden. Tekst- en datamining zijn niet toegestaan.
Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar
gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, elektronisch,
door geluidsopname- of weergaveapparatuur, of op enige andere wijze,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved, including those for tekst and data mining, AI training and similar technologies. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

Uitgeverij Zomer & Keuning vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Voor de papieren editie van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Voor de moedige mensen die het pad voor ons vrijmaken

Deel één

*In het begin der tijden was er duisternis. Totdat de zeven zussen lachten en de wereld barstte van het leven. De zussen bewandel-
den de golven en creëerden de kustlijnen. Ze bliezen alles leven
in en verbonden de wereld in liefde, goedheid en schoonheid.
Maar ze konden niet voor altijd blijven. Voordat ze verder-
gingen, kozen ze een kleine groep mensen uit die in hun af-
wezigheid over de wereld mocht waken. Om deze bescher-
mers te helpen om van hun creatie te houden en de wereld
te beschermen, gaven de zeven zussen hun een gift.*

Een magische gave.

En toen verdwenen ze, zoals een vlam die dooft.

- ONTSTAANSMYTHE VAN DE CULT VAN DE OUDEN

1

Gideon

Gideon trok aan het jasje van zijn gestolen uniform. De bosgroene stof was stijf, alsof niemand het kledingstuk nog langdurig gedragen had. De arme bewaker van wie hij het gestolen had lag op dit moment bewusteloos en vastgebonden in een kast op de derde verdieping van Larkmont Palace. Vier andere bewakers hadden minder geluk gehad. Hun lichamen dreven in het ijskoude water van de fjord.

Hij had geen keuze gehad.

Gideon bevond zich diep in het territorium van de vijand. Als hij ontdekt zou worden, kon hij maar beter dood zijn.

Zijn gedachten boden een scherp contrast tot de helder verlichte balzaal waarin hij stond. Muziekinstrumenten vulden de ruimte met muziek omdat de muzikanten aan het opwarmen waren, zich voorbereidend op de privévoorstelling die op het punt stond te beginnen. Kroonluchters hingen hoog boven de bedienden die rondliepen tussen de opgedofte gasten in de balzaal van prins Soren, om nog een laatste rondje drankjes aan te bieden voordat de muziek begon.

Gideon stond naast de muur en hield de zaal in de gaten, net zoals alle andere bewakers. Zijn blik was echter strak gericht op zijn doelwit: het mooie meisje in die gouden jurk.

Rune Winters.

Naast haar stond prins Soren, hij had zijn hand op Runes onder-

rug gelegd. De Umbriaanse prins droeg een op maat gemaakt pak en zijn zilveren familiewapen stond geborduurd in de cape die op een stijlvolle manier over één schouder lag. Zijn hongerige blik bewoog over de jurk die Rune droeg, waardoor zijn rijke vrienden uitgenodigd werden zijn voorbeeld te volgen.

Gideons bloed brandde terwijl hij toekeek.

Het was een prachtige jurk, dat kon hij niet ontkennen. Een creatie van een of andere felbegeerde ontwerper die waarschijnlijk een klein fortuin had gekost. Maar de jurk paste niet bij Rune. Goud stond haar niet en de hals was te diep uitgesneden. De punt van de lange V-vormige halslijn bevond zich aan de voorkant een paar centimeter boven haar navel en aan de achterkant op haar onderrug. Het geheel zorgde voor een krachtige boodschap:

Moet je haar zien. Ze is van mij.

De prins wilde dat zijn gasten bewondering hadden voor de mooie heks aan zijn arm. Voor Soren was Rune een exotisch wezen. Een levend artefact dat hij wilde toevoegen aan zijn verzameling.

Als de informatie die hij had gekregen klopte, had de prins haar een week geleden ten huwelijk gevraagd. En Rune had zijn aanzoek geaccepteerd, op één voorwaarde: dat hij Cressida een leger moest geven als hij Rune als vrouw wilde.

Daarom had Gideon zich vrijwillig aangemeld voor deze functie.

Met een leger zou Cressida oorlog voeren tegen de Nieuwe Republiek. Als ze won, zou ze het bewind van de heksen opnieuw invoeren, waardoor er nog meer mensen zouden sterven.

Dat kon Gideon niet laten gebeuren. Zolang Rune de spin in het web van dit goddeloze bondgenootschap tussen Cressida en Soren was, kon hij haar niet laten leven.

Gideon had het bevel om te moorden en dat bevel ging hij opvolgen. Hier, ter plekke. Vanavond nog.

Hij wachtte al de hele avond tot hij een kans kreeg. Hij stond zwetend in zijn gestolen uniform tegen de muur van de balzaal en

keek toe hoe Rune flirtte met haar verloofde. En Soren flirtte net zo hard terug; hij raakte haar aan met hebbelijke handen en hij verslond haar met zijn arrogante ogen.

Het maakte hem hoorndol.

Alex lag nog maar net in zijn graf en Rune was nu al verloofd met een ander: een prins, nota bene.

Is dat wat ze al die tijd gewild had? Een prins?

Wat was het dwaas van hem geweest om te denken dat hij ooit een schijn van kans maakte.

Gideon tastte naar het pistool dat aan zijn heupen hing. Hij was er klaar voor. Meer dan klaar. Het enige wat hij nog nodig had was het juiste moment...

‘Mis je je thuis?’

Gideon scande de kring met feestgangers die om Rune en Soren heen stonden, totdat zijn blik landde op de spreker: een jonge vrouw met tarwekleurig haar dat als een krans om haar kruin gevlochten was.

Rune lachte. ‘Is het mogelijk om een plek te missen waar iedereen je dood wil?’

Gideon keek toe hoe ze haar champagneglas aan haar rode lippen zette en daarna het laatste restje opdronk. Dat was al haar derde drankje van de avond.

Niet dat Gideon de tel bijhield, of zo.

‘Hoe was het daar voor de revolutie?’

‘Wij heksen konden ooit leven zoals jullie hier,’ vertelde Rune, gebarend naar de grote zaal waarin ze stonden, waar de kroonluchters schitterden en de marmeren pilaren het geperfdde plafond overeind hielden. ‘Onze levens waren gevuld met muziek en schoonheid en kunst...’

Ja, dacht Gideon. En die luxe was gebouwd op onze ellende.

Het gezoem en geneurie van de violen werd steeds luider. Gideon keek door de zaal, waar gasten de stoelen die naar de muzikanten gericht stonden begonnen te vullen.

‘Die levenswijze werd van ons gestolen in de nacht dat Gideon Sharpe een groep revolutionairen het paleis in leidde.’

Bij het horen van zijn naam uit haar mond trok ze meteen weer zijn aandacht.

‘Hij vermoordde de twee koninginnen in hun slaap, terwijl zijn kameraden de rest van ons opjoegen. Als Cressida me niet had gered, had hij mij ook laten vermoorden.’

Gideon briepte van woede. *Je laat nogal veel belangrijke elementen weg uit het verhaal, lieve schat.*

‘Het moet hartverscheurend zijn,’ zei de prins, terwijl zijn knokkels langzaam omlaag streken over de bobbel van Runes ruggengraat. ‘Om zo ver weg te zijn en te weten welke afschuwelijke dingen er daar plaatsvinden... Ik ben blij dat jij ervan bevrijd bent.’

Sorens arm gleed om haar middel. Mogelijk was het een troostend gebaar, maar het voelde meer als een herinnering aan het feit dat Rune van hem was.

Gideon rolde met zijn schouders en dwong zichzelf te ontspannen.

‘Nog steeds worden er heksen afgeslacht, enkel en alleen om wie ze zijn,’ zei Rune. Ze stond in Sorens omhelzing en bestudeerde haar lege glas. ‘Ik zal niet vrij zijn tot elk van mijn zussen dat ook is.’

De instrumenten vielen stil en er klonk een aankondiging: de voorstelling zou beginnen. Een voor een verlieten de gasten de kring om in de richting van de muzikanten te lopen.

Soren verstrengelde zijn vingers met die van Rune en trok haar in de richting van hun stoelen. Ze hadden nog maar amper twee stappen gezet, of het eerste liedje begon al, en Rune stopte met lopen. Gideon zag haar pardoes tot stilstand komen.

‘Is alles in orde?’ vroeg de prins, die zich naar haar toe draaide.

Toen de muziek aanzwol, keek Gideon naar de muzikanten. Het lied kwam hem bekend voor, maar hij kon het niet plaatsen.

‘I-ik moet mijn neus poederen.’ Rune leek er moeite mee te hebben haar gezicht in de plooi te trekken. ‘Ik ben zo terug...’

‘Doe niet zo mal,’ zei Soren. ‘Het concert is begonnen.’ Hij dempte zijn stem. ‘Deze voorstelling is voor jóú, Rune. Om onze verloving te vieren. Je moet erbij zijn.’

De knokkels van zijn vingers om de hare werden wit.

Gideons ogen vernauwden. Zijn lichaam spande aan terwijl hij toekeek hoe Soren haar meesleepte. Dichter naar de muziek toe. Precies hetgeen ze probeerde te vermijden.

‘Ik moet...’ Rune probeerde haar hand los te trekken. Toen Soren haar nog harder leek vast te grijpen, weigerend om los te laten, kwam Gideon los van zijn plek tegen de muur. De bewakers die tien stappen verderop stonden keken zijn kant op, een stille manier om Gideon eraan te herinneren dat hij omringd was door vijanden. Hij mocht geen aandacht trekken.

En daarbij hoefde Rune helemaal niet gered te worden. Dat be- wees ze wel weer toen ze vlak voor Soren ging staan om zijn pad naar de stoelen te blokkeren.

‘Ik beloof je dat ik niet veel zal missen.’ Ze ging op haar tenen staan en legde haar bleke armen om de nek van de prins, waarna ze met haar lippen langs zijn wangen streek. Toen Sorens vrije hand op haar heup rustte om haar rondingen te bewonderen, voegde ze eraan toe: ‘Later vanavond, als de voorstelling voorbij is en de gasten weg zijn, heb ik iets speciaals voor je in petto.’

Gideons hart sloeg een slag over bij het horen van die woorden. Terwijl hij toekeek hoe Soren zijn hand hief om met zijn vingers over Runes kaak te strijken, leek zijn hele lichaam te verstenen.

‘Iets speciaals?’ murmelde de prins. Hij leunde naar voren om zijn mond op die van Rune te drukken.

Rune liet haar hand door zijn bruine haar glijden en zoende Soren terug, ze gaf hem een voorproefje van wat er zou komen. Soren trok haar dichter naar zich toe en Gideon wist dat dit niet de eerste keer was. Ze hadden vaker gezoend. Waarschijnlijk hadden ze zelfs wel meer gedaan dan zoenen.

Dat besef wakkerde iets in hem aan. Iets in hem wat pijn deed en sidderde. Het gevoel vormde een knoop om zijn ribbenkast heen en dreigde hem naar de bodem van de zee te sleuren.

Genoeg.

Hij reikte naar zijn pistool. Maar voordat hij hier een eind aan kon maken, glipte Rune uit Sorens omhelzing.

‘Ik denk dat mijn verrassing je wel zal bevallen.’ Haar wangen waren rozig toen ze achteruit bij hem wegliep. ‘Kijk maar of je kunt raden wat het is terwijl ik weg ben.’

Rune knipoogde. De ogen van de prins verduisterden van verlangen.

Gideon voelde zich misselijk worden.

Rune draaide zich om en beende weg, Soren en Gideon starend achterlatend. Door de jurk werd ze flink tentoongesteld. Ze bewoog zich op hoog tempo langs de gasten die naar de stoelen liepen en langs de bewakers die naast de muren stonden. Terwijl ze zich naar de deur haastte, botste ze bijna tegen een bediende aan die er net doorheen kwam. Vlak voordat er een botsing kon plaatsvinden, stonden ze allebei stil. De jonge vrouw had een rillend dienblad met glazen in haar ene hand en een fles whisky in haar andere.

Gideon keek toe hoe Rune een paar woorden wisselde met de bediende, waarna ze de fles van haar overnam en de gang in verdween.

En voilà. Dit was het moment waarop hij had gewacht.

2

Rune

Niet huilen, niet huilen, niet huilen.

Tranen brandden in Runes ogen terwijl ze door de gang beende, langs de stoïcijns uitziende bewakers in hun donkergroene uniforms. Ze was blij dat de randen van hun hoofddeksels hun gezichten afschermden, waardoor ze niet hoefde te zien wat ze wel niet van haar dachten.

Ze kon de tranen niet laten vallen. Niet hier. Niet nu ze allemaal stonden toe te kijken.

Maar hoe snel ze ook rende, ze kon het lied dat in de balzaal nog steeds werd gespeeld niet ontvluchten. Iedere noot was als een pijl in haar hart.

Het lied van Alex.

De weemoedige melodie had Rune teruggebracht naar Wintersea, naar de deuropening van haar bibliotheek, van waaruit ze toekeek terwijl haar beste vriend over de toetsen van haar vleugel gebogen zat. Zijn handen voerden een spreuk uit die de hele kamer vulde.

Alexander Sharpe.

Dat lied – het lied dat haar wegjoeg – was het laatste nummer dat hij ooit had geschreven.

Rune raakte zijn ring aan, die nog steeds om haar vinger zat, en ondertussen zwol er een golf van rouw in haar op. Ze tastte om

Alle heksen moeten sterven...

Rune Winters is op de vlucht. Sinds de jongen van wie ze hield, heksenjager Gideon Sharpe, haar verraadde, staat haar leven op het spel. Ze is een oceaan ver verwijderd van haar thuis, waar heksen nog altijd worden opgejaagd. Runes enige hoop is een gevaarlijk verbond met de onvoorspelbare Cressida Rosebloed, de onttroonde heksenkoningin die de Republiek wil heroveren en de heksen aan de macht wil brengen.

Gideon heeft maar één doel: Rune vinden en haar ombrengen, koste wat kost. Als hij onverwacht wordt gedwongen met Rune samen te werken, laait het vuur tussen hen weer op. Maar om de Republiek te redden, moet elke heks sterven – en vooral Rune. Redt Gideon de Republiek... of redt hij Rune?

Kristen Ciccarelli is de Amerikaanse bestsellerauteur van de Crimson Moth- en Iskari-serie. Voordat ze auteur werd, heeft ze verschillende banen gehad, waaronder die van boekverkoper. Ze woont op het Niagara-schiereiland in Canada, samen met haar man en dochter. *De rebelse heks* is het tweede deel van haar populaire Crimson Moth-duologie.

Z&K

ISBN 9789020558388 NUR 334

9 789020 558388

www.zomerenkeuning.nl